

Պանիում — Քսանմեկերորդ թիվ

Կիրակնօրյա օրենքի ուղղությամբ շարժումը փառավոր երկրում

Jeff Pippenger

2026-03-05

Դանիել տասնմեկի տասնվեցերորդից մինչև քսաներկուերորդ համարների պատմությունը սկսվում և ավարտվում է Կիրակի օրենքի տիպաբանությամբ: Այն փաստը, որ այդ գծի սկիզբն ու ավարտը նույնն են, նույնացնում է Քրիստոսի կնիքը՝ որպես Ալֆա և Օմեգա: Մարգարեականորեն դա պահանջում է, որ տասնվեցերորդ համարը համապատասխանեցվի քսաներկուերորդ համարին: Երբ դա կատարվում է, փառավոր երկրի պատմությունը, ինչպես ներկայացված է Մակաբայեցիների գծով, տեղափոխվում է տասներորդից մինչև տասնհինգերորդ համարների պատմության մեջ:

Մակաբայեցիները

Մակաբայեցիների ապստամբությունը ներկայացնում է այն քսաներկու տարիները, որոնք սկսվեցին 1776 թվականին և ավարտվեցին, երբ Միացյալ Նահանգները 1798 թվականին դարձավ Աստվածաշնչյան մարգարեության վեցերորդ թագավորությունը: Սա քսաներկու թիվը նույնացնում է որպես մի պատմություն, որ անմիջականորեն կապված է 1798 թվականի վերջի ժամանակին, որտեղից էլ սկսվում է Դանիել տասնմեկերորդ գլխի քառասուներորդ համարը:

Քսաներկու թվի առնչությունը 1798 թվականի հետ կարևոր է առանձնացնել: Մակաբայական ապստամբությունը, նախապատկերելով ամերիկյան հեղափոխությունը, փառավոր երկրի երկու հեղափոխություններն էլ (բառացի և հոգևոր) համապատասխանեցնում է որպես այնպիսի հեղափոխություններ, որոնք մերժեցին թե՛ Սելևկյանների և եվրոպական թագավորների պետական վարքագիծը, և թե՛ Հունաստանի ու Հռոմի եկեղեցական իշխանավարությունը: Երկու պատմական վկայություններում էլ Հունաստանն ու Հռոմը ներկայացնում էին հյուսիսի թագավորին:

Մակաբայեցիների գիծը ներկայացված է քսաներեքերորդ համարում, սակայն այն ներկայացնում է մի պատմություն, որը սկսվեց տասնհինգերորդ համարի Պանիումից 33 տարի անց և տասնվեցերորդ համարի Պոմպեոսից մի փոքր ավելի, քան հարյուր տարի առաջ: Այդ գիծն ավարտվում է խաչի դատաստանին, մի դատաստան, որ տարածվեց մինչև մ.թ. 70 թվականը, թեև դատաստանի այդ ժամանակաշրջանը քսաներկուերորդ համարում նույնացվում է պարզապես որպես խաչ: Մարգարեապես Մակաբայական գիծը, ներկայացնելով փառավոր երկիրը 1776 թվականից, ապա՝ 1798 թվականը Հասմոնյան տոհմով, իսկ հետո՝ Հերովդեսյան տոհմով մինչև խաչն ու մ.թ. 70 թվականը, ավարտվում է քսաներկուերորդ համարում, և այն սկսվում է 1776 թվականից մինչև 1798 թվականն ընկած քսաներկու տարիներով: 1776-ից մինչև 1798 թվականն ընկած այդ քսաներկու տարիները նաև նախատիպ են 9/11-ից մինչև 2023

թվականն ընկած քսաներկու տարիների, որոնք Դանիել տասներորդ գլխում նախատիպված էին որպես քսաներկու օր: Մակաբայական գիծը սկսվում և ավարտվում է «քսաներկու»-ով:

Չորս հռոմեական կառավարիչներ

Տասնվեցերորդից մինչև քսաներկուերորդ համարները ուղղակիորեն նույնացնում են հռոմեական չորս իշխանավորների և համարների ներսում ներկայացնում են մեկ այլ գիծ: Մակաբայական գիծը համադրվում է «կրկնիք և ընդարձակիք» սկզբունքի հիման վրա, իսկ հռոմեական գիծը համարներում ներկայացված է ուղղակիորեն: Պոմպեոսը հաղթահարեց երեք խոչընդոտներից առաջին երկուսը, մինչև Հռոմը մ.թ.ա. 31 թվականին Ակտիումի ճակատամարտում բարձրացավ գահին՝ որպես Աստվածաշնչյան մարգարեության չորրորդ թագավորություն: Նրան հաջորդեցին Հուլիոս Կեսարը, Օգոստոս Կեսարը և Տիբերիոս Կեսարը: Պոմպեոսը զորավար էր, իսկ վերջին երեք խորհրդանիշները միմյանց են կապված որպես կայսրեր:

Չորս իշխաններից վերջինը մահանում է քսաներկուերորդ համարում, այնտեղ, որտեղ Քրիստոսը խաչվեց, ուստի մենք պետք է Հռոմի չորս իշխաններից վերջինին վերադարձնենք մինչև տասնվեցերորդ համարի կիրակնօրյա օրերնքը: Երբ մենք այսպես ենք անում, Պոմպեոսը կներկայացնի չորս սահմանաքարերից առաջինը, որտեղ չորրորդ և վերջին սահմանաքարը համընկնում է տասնվեցերորդ համարի կիրակնօրյա օրերնքի հետ: Տասնվեցերորդ համարը կներկայացվի Տիբերիոս Կեսարով, իսկ տասնհինգերորդ համարի Պանիումի ճակատամարտը կներկայացվի Օգոստոս Կեսարով, տասնմեկերորդ համարի Ռաֆիայի ճակատամարտը՝ Հուլիոս Կեսարով, այսպիսով մատնանշելով զորավար Պոմպեոսին որպես տասներորդ համար և 1989 թվական:

Սա մատնանշում է, որ Դանիել տասնմեկերորդ գլխի քառասուներորդ համարի «թաքնված պատմությունը»՝ 1989 թվականին Խորհրդային Միության փլուզումից մինչև քառասունմեկերորդ համարի կիրակնօրյա օրերնքն ընդգրկող պատմությունը, ներկայացված է մարգարեության երեք գծերով, որոնք գտնվում են տասներորդից մինչև քսաներեքերորդ համարներով ներկայացված պատմության մեջ: Մակաբայեցիները, հռոմեական իշխանավորները և Հռոմի վստահված ուժերի երեք պատերազմները:

Սա երրորդ անգամն է, որ գալիս եմ ձեզ մոտ: «Երկու կամ երեք վկաների բերանով ամեն խոսք կհաստատվի»: Բ Կորնթացիս 13:1:

Երեք վստահված պատերազմներ

Տասներորդ համարը նշանավորում է չորրորդ սիրիական պատերազմի ավարտը, որը տեղի ունեցավ մ.թ.ա. 219-ից մինչև 217 թվականները, երբ Անտիոքոս III Մագնուսը (Մեծը) վերախմբավորվեց՝ նախապատրաստվելով տասնմեկերորդ համարի ճակատամարտին, այսինքն՝ Ռաֆիայի ճակատամարտին, որը պիտի ներկայացվեր Հուլիոս Կեսարի կողմից: Տասներորդ համարը նույնացնում է 1989 թվականին Խորհրդային Միության փլուզումը, ինչպես այն ներկայացված է քառասուներորդ

համարում, և Պոմպեոսը համընկնում է այդ պատմության հետ: Տասնվեցերորդ համարը ներկայացնում է Հուդայի փառահեղ երկրի նվաճումը՝ որպես Միացյալ Նահանգներում կիրականորյա օրենքի նախատիպ, սակայն Պոմպեոսը նույնպես համընկնում է 1989 թվականի հետ, և 1989 թվականին ժամանակակից Հռոմը նվաճեց իր առաջին խոչընդոտը, բայց այդպիսով նա միաժամանակ հոգևորապես նվաճեց բողոքական Ամերիկան, երբ գայթակղեց Ռոնալդ Ռեյգանին՝ կազմելու գաղտնի դաշինք փառահեղ երկրի հետ: Հռոմի պոռնիկի հետ թագավորի դաշինքը ներկայացնում է հոգևոր պոռնկություն:

1989 թվականն այն ժամանակն էր, երբ Հռոմի պոռնիկը սկսում է դուրս գալ իր յոթանասուն տարիներից, որպեսզի պոռնկություն գործի երկրի բոլոր թագավորների հետ: Առաջին թագավորը 1989 թվականին Միացյալ Նահանգներն է, որովհետև Միացյալ Նահանգները ներկայացված են նաև Աքաաբով, որն ամուսնացած էր Հեզաբելի հետ, որը Եսայի քսաներեքում Տյուրոսի պոռնիկն է:

Եվ այն օրը պիտի պատահի, որ Տյուրոսը մոռացվի յոթանասուն տարի՝ մեկ թագավորի օրերի համեմատ. յոթանասուն տարվա վերջում Տյուրոսը պիտի երգի պոռնիկի պես: Վերցրո՛ւ քնարը, շրջի՛ր քաղաքում, ո՛վ մոռացված պոռնիկ. քաղցր եղանակ հանի՛ր, շատ երգեր երգի՛ր, որպեսզի քեզ հիշեն: Եվ պիտի պատահի յոթանասուն տարվա վերջում, որ Տերը պիտի այցելի Տյուրոսին, և նա պիտի դառնա իր վարձին ու պիտի պոռնկանա աշխարհի երեսի վրա գտնվող աշխարհի բոլոր թագավորությունների հետ: Եսայիա 23:15–17:

Պոռնիկը մոռացության էր մատնվել «վախճանի ժամանակին»՝ 1798 թվականին, երբ նա ստացավ իր մահացու վերքը, ինչպես պատկերված է Դանիել տասնմեկերորդ գլխի քառասուներորդ խոսքում: «Վախճանի ժամանակին»՝ 1989 թվականին, նա սկսում է իր մահացու վերքի ապաքինման շրջանը՝ պոռնկություն գործելով այն թագավորության հետ, որը առաջինը պիտի պարտադրի նրա իշխանության նշանը: Այդ թագավորությունը ներկայացված էր Աքաաբով և Ֆրանսիայով, որը 538 թվականին պապականությունը դրեց երկրի գահին և եղավ գլխավոր թագավորությունը, որ աջակցեց պապական իշխանության վերելքին: Այդ պատճառով նրանք կոչվում են «Կաթոլիկ եկեղեցու անդրանիկը», ինչպես նաև «Կաթոլիկ եկեղեցու ավագ դուստրը»: Ֆրանսիան և Աքաաբը երկուսն էլ վկայում են Միացյալ Նահանգների դերի մասին՝ 1989 թվականից մինչև կիրականորյա օրենքը:

Եսայիա քսաներեքում Տյուրոսի պոռնիկը, որը նաև Հայտնություն տասնյոթի պոռնիկն է, որի ճակատին գրված է «Մեծ Բաբելոն»: Այն «մոռացության է տրվում» Միացյալ Նահանգների պատմության համար՝ սկսած 1798 թվականից, երբ պապականությունը դադարեց լինել Աստվածաշնչյան մարգարեության հինգերորդ թագավորությունը՝ Հայտնություն տասներեքի ծովի գագանը: Այնուհետև Միացյալ Նահանգները սկսեց իր դերը որպես Աստվածաշնչյան մարգարեության վեցերորդ թագավորություն՝ Հայտնություն տասներեքի երկրի գագանը: Ի վերջո Միացյալ Նահանգները դառնում է Հայտնություն տասնյոթի տասը թագավորների գերագույն թագավորը: «Յոթանասուն տարիների»՝ «մեկ թագավորի օրերի» խորհրդանշական պատմությունը ներկայացնում

է այն յոթանասուն տարիները, որոնց ընթացքում Բաբելոնը իշխեց որպէս Աստվածաշնչյան մարգարեության առաջին թագավորություն: Սա նախատիպ է հանդիսանում 1798 թվականից մինչև կիրակնօրյա օրենքն ընկած Միացյալ Նահանգների պատմության համար, որտեղ ամերիկյան պատմության արտաքին գիծը ներկայացված է Հանրապետական եղջուրով, իսկ ներքին գիծը՝ Բողոքական եղջուրով: Այդ երկու եղջուրները ներկայացնում են Սահմանադրության սիրտը, որը նախատեսում է պետության գործերի և եկեղեցու գործերի բաժանումը, և դրանք Ամերիկայի ապագայի թեման են:

Յոթանասուն տարի է նշանակված Տյուրոսի պոռնիկի մոռացության համար, ապա՝ 1989 թվականին վախճանի ժամանակից մինչև կիրակնօրյա օրենքը, նա սկսում է երգել: Նա սկսեց գաղտնի դաշինքով, երբ գերեց բողոքական Ամերիկայի կրոնը և տապալեց հարավի թագավորի քաղաքական կառուցվածքը Խորհրդային Միության փլուզմամբ: Յոթանասուն տարվա մի ժամանակաշրջան, որ եզրափակվում է մի պատմության մեջ, որտեղ Անտիոքոս Մեծը կանգնած է տասնյոթ տարվա մի ժամանակահատվածի մեջտեղում, որը բաժանված է տասի և յոթի, և որը բազմապատկելիս ստացվում է «յոթանասուն»: Արտաքին երկուհարյուր հիսուն տարիների սկզբում, որոնք ավարտվեցին Բաֆիայի և Պանիումի միջև, սկսվում է ներքին ժամանակային մարգարեությունը՝ երկու հազար երեք հարյուր տարիների, երբ Դանիելի ժողովրդի վրա որոշվեց «յոթանասուն» շաբաթ: Այդ յոթանասուն շաբաթների ավարտին՝ մ.թ. 34 թվականին, հին Իսրայելը ընդմիջտ բաժանվեց Աստծուց՝ որպէս Նրա ընտրյալ ուխտի ժողովուրդ, և Աստված այն ժամանակ արդեն ամուսնության էր մտել Իր քրիստոնյա հարսի հետ և այն ժամանակ դիմում էր հեթանոսներին:

Ք.ա. 207 թվականին Անտիոքոսը կանգնած է «յոթանասունի» մեջտեղում՝ մատնանշելով իր թագավորության համար բարեհաճ ազգի կարգավիճակի ավարտը որպէս «փառավոր երկիր», որտեղ Նա ընտրեց վեր հանել ժամանակակից Իսրայելին: Միացյալ Նահանգների՝ որպէս վեցերորդ թագավորության, ավարտը Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ Եսայիայի «յոթանասուն տարիների» ավարտն է: Անտիոքոսի երկուհարյուր հիսուն տարվա գիծը մատնանշում է Միացյալ Նահանգների Հանրապետական եղջուրի փորձաշրջանի փակվելը՝ տասնվեցերորդ համարի Կիրակնօրյա օրենքից անմիջապէս առաջ: Երկու հազար երեք հարյուր տարիները, որոնք ավարտվեցին, երբ դատաստանը սկսվեց 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ին, նախատիպավորում են այն ժամանակը, երբ դատաստանը փակվում է Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ: Երկու հազար երեք հարյուր տարիները սկսվում են յոթանասուն շաբաթներով, որոնք մատնանշում են բառացի Իսրայելի՝ որպէս Աստծո ընտրյալ ժողովրդի, ավարտը: Երկու հազար երեք հարյուր տարիների ամբողջական շրջանի ավարտը եզրափակվում է բողոքական շարժման ավարտով, ինչպէս աղվենտական շարժումը շարունակվեց մինչև Կիրակնօրյա օրենքը: Երբ 1844 թվականի փակ դուռը կրկնվի, դռները կփակվեն Հանրապետական եղջուրի, Բողոքական եղջուրի և կառավարության գազանի վրա:

Որպեսզի Անտիոքոսը կանգնի տասի և յոթի ժամանակաշրջանների միջև, նշանակում է կանգնել իր փորձության ժամանակի ավարտին: Միացյալ Նահանգների կառավարության համար, որը երկրի գազանն է, փորձության ժամանակը փակվում է կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, սակայն Հանրապետական եղջյուրի փորձությունը փակվում է կիրակնօրյա օրենքից առաջ:

Հիսուսն ասաց նրան. «Ես քեզ չեմ ասում՝ մինչև յոթ անգամ, այլ՝ մինչև յոթանասուն անգամ յոթ»: Մատթեոս 18:22:

«Յոթանասուն անգամ յոթ» արտահայտությունը Աստվածաշնչում այն միակ տեղն է, որտեղ թվերը այսպիսի բազմապատկական ձևով են արտահայտված: «Յոթանասուն անգամ յոթ»-ը այն չորս հարյուր իննսուն տարիներն են, որ «սահմանված» էին Դանիելի ժողովրդի համար: Դրանք այն յոթանասուն շաբաթներն են, որոնք սկիզբ են դնում երկու հազար երեք հարյուրին, և նույնական մեկնակետից երկու հարյուր հիսուն տարիների վերջում Անտիոքոսը հասնում է տասի և յոթի միջին կետին: Այնտեղ Անտիոքոս Մեծը զբաղեցնում է իր դիրքը իր պատմության վերջին գործողություններում՝ մեծ հակամարտության սրբազան դրամայում:

1844 թվականի փակ դուռը ներկայացնում է Կիրակնօրյա օրենքի փակ դուռը, և տասնվեցերորդ համարի Կիրակնօրյա օրենքից առաջ սկսվում է յոթ տարվա մի շրջան, երբ Անտիոքոսը նշանավորում է իր թագավորության ավարտը, իսկ ապա նրա թագավորությունը վերջանում է յոթ տարվա ավարտին: Յոթնամյա շրջանը ներկայացնում է գազանի պատկերի փորձության ժամանակը, և այդ շրջանը սկսվում է 321 թվականի առաջին Կիրակնօրյա օրենքով: Առաջին Կիրակնօրյա օրենքից առաջ, որը նախատիպն է վերջին Կիրակնօրյա օրենքի, կա տասը տարվա մի շրջան, որը սկսվում է հրամանագրով: 313 թվականի «հրամանագրով» սկսվում է տասը տարիներով ներկայացված փորձությունը, ապա Անտիոքոսն անցկացնում է առաջին Կիրակնօրյա օրենքը, և Հանրապետական եղջյուրի փորձաշրջանն ավարտվում է: Յոթ տարվա ավարտին գալիս են Պանիումը և Կիրակնօրյա օրենքը՝ առաջ բերելով արևելքի և արևմուտքի բաժանումը 330 թվականին:

Պոմպեոս

Տասնվեցերորդ համարում Պոմպեոսը նվաճեց փառավոր երկիրը, սակայն մ.թ.ա. 65-ից մինչև 63 թվականների երկամյա ժամանակահատվածում Պոմպեոսը, ըստ Դանիել 8:9-ի կատարման, փաստորեն նվաճեց «արևելքը» և «[փառավոր] երկիրը»՝ նախապատկերելով քառասուներորդ համարում և 1989 թվականին կատարվող երկակի նվաճումը:

Հեթանոսական Հռոմի համար երրորդ խոչընդոտը պիտի իրականացվեր Օգոստոս Կեսարի միջոցով, որը հայտնի է նրանով, որ կազմավորեց առաջին պաշտոնական Հռոմեական եռապետությունը՝ ներկայացնելով Հռոմում առաջին պաշտոնական եռակի միությունը: Հռոմեական առաջնորդների երրորդ ուղենիշում է, որ եռակի միությունը պաշտոնապես նշանավորվում է Հռոմի պատմության մեջ: Տասնվեցերորդ համարում ներկայացված կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ է, որ վիշապի, գազանի և սուտ

մարգարեի եռակի միությունը հաստատվում է, և ապա ամբարշտության թոշունը կրկին դրվում է իր տեղի վրա Սենաարում, ինչպես ներկայացված է Զաքարիայի կողմից:

Օգոստոս Կեսարը կազմավորեց հռոմեական առաջին պաշտոնական եռապետությունը, սակայն պատմաբանների կողմից այն կոչվում է Երկրորդ եռապետություն, որովհետև Հուլիոս Կեսարն էլ կազմավորեց մի եռապետություն, բայց այն Հռոմի կառավարության պաշտոնական եռապետություն չէր: Հուլիոսի և Օգոստոս Կեսարի փոխհարաբերությունը, որպես վիշապի, գազանի և սուտ մարգարեի եռամիության խորհրդանիշներ մոտալուտ կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, նախապատկերվում է Հուլիոսով՝ կիրակնօրյա օրենսդրության պարտադրման շարժման սկզբում, և Օգոստոսով՝ վերջում: Մարգարեական այս հարաբերությունը ներկայացված է նաև Կեստիոսի պաշարմամբ 67 թվականին, որից հետո հաջորդեց Տիտոսի պաշարումը: Հուլիոսը Կեստիոսն է, և Օգոստոսը՝ Տիտոսը: Հուլիոսն ու Օգոստոսը ներկայացնում են եռամիությունը, իսկ Կեստիոսն ու Տիտոսը ներկայացնում են պաշարումը:

Այն ժամանակաշրջանը, երբ Կիրակնօրյա օրենքի շարժումը մարգարեորեն սկսվում է 313 թվականին, Միլանի հրովարտակի ժամանակ է: Այնուհետև 321 թվականին՝ տասնյոթամյա ժամանակաշրջանի միջնակետում, հայտնվում է առաջին Կիրակնօրյա օրենքը: Արքայության՝ արևելքի և արևմուտքի բաժանման երրորդ քայլը, որը ներկայացնում է Միացյալ Նահանգներում այն բաժանումը նրանց միջև, ովքեր ընդունում են և ովքեր չեն ընդունում գազանի դրոշմը կամ Աստծո կնիքը, եղել է 330 թվականին: Կա Կիրակնօրյա օրենքների մի շարք, որոնք տանում են դեպի մի Կիրակնօրյա օրենք, և 321 թվականը ներկայացնում է առաջին Կիրակնօրյա օրենքը, որը տանում է դեպի 330 թվականի վերջին Կիրակնօրյա օրենքը:

Ի տարբերություն Անտիոքոսի երկու հարյուր հիսուն տարիների, Ներոնի երկու հարյուր հիսուն տարիները նույնացնում են ութ տարվա ժամանակաշրջան, առաջին Կիրակնօրյա օրենքի միջնակետը, ապա՝ ինը տարի: Տող առ տող Անտիոքոսն ու Ներոնը նույնացնում են երկու ժամանակաշրջան, որոնք ներկայացված են երեք նշակետերով: Երկու տողերում էլ առաջին և վերջին նշակետերը նույնն են՝ սկզբում մի հրովարտակ, որը նշանավորվեց ամուսնությանը և ավարտվեց ապահարգանով, և հյուսիսի թագավորի ու հարավի թագավորի միջև պատերազմ՝ սկզբում և ավարտին: Մեջտեղի 321 թվականի առաջին Կիրակնօրյա օրենքը պետք է լինի այն վայրը, որտեղ կանգնած է Անտիոքոսը: Նա կանգնած է տասը տարիներով ներկայացված փորձության ընթացքի ավարտին, և փորձության ընթացքը Անտիոքոսին դրսևորում է որպես այն ութերորդը, որ յոթից է, մինչ նա կազմում է գազանի պատկերը, որը այն ութերորդն է, որ յոթից է: Մինևույն ժամանակ մեկ հարյուր քառասունչորս հազարն անցնում են փորձության ընթացքով և փոխակերպվում յոթերորդ՝ Լատդիկեական եկեղեցուց դեպի ութերորդ՝ Փիլադելփիական եկեղեցի:

Առաջին կիրակնօրյա օրենքով սկսվում է պատկերի կանգնեցումը և ավարտվում է Հայտնություն տասներեքերորդ գլխի տասնմեկերորդ համարի կիրակնօրյա օրենքով, մի համարով, որը հակադրում է Միացյալ Նահանգների սկիզբը որպես գառ՝ նրա

ավարտին որպես վիշապ: Տասներեքը ապստամբության խորհրդանիշն է, և ապստամբության խորհրդանիշը տասնմեկերորդ համարի համատեքստում, ինչպես նաև այն, որ Միացյալ Նահանգները խոսում է որպես վիշապ, գազանի նշանն է: մինչդեռ Աստծո կնիքն ունեցողներին բնորոշ խորհրդանիշը տասնմեկ թիվն է: Հայտնություն 13:11-ը ցույց է տալիս այն բաժանումը, որը կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ տեղի է ունենում նրանց միջև, ովքեր ընդունում են գազանի նշանը կամ Աստծո կնիքը, երբ Միացյալ Նահանգները խոսում է որպես վիշապ:

Գազանի պատկերի փորձության ժամանակը ունի որոշակի նշաններ, որոնք նշմարում են նրա գալուստը՝ միևնույն ժամանակ նաև նախակերպարելով նրա վախճանը: Նոյից մինչև Փողերի տոնը Աստված երբեք չի փոխվում. Նա միշտ նախապես հայտարարում է փորձության մի շրջան՝ նախքան նրա վրա հասնելը: Նրա հայտարարությունները գտնվում են Նրա մարգարեական խոսքի մեջ: Ադվենտիստների մեծ մասը (ես ենթադրում եմ) չգիտի, որ Երուսաղեմի կործանման ժամանակ եղել են երկու պաշարումներ, կամ որ վերջնական կործանման օրը տարվա նույն այն օրն էր, երբ Նաբուգոդոնոսորը առաջին անգամ՝ ալֆա ժամանակում, կործանեց Երուսաղեմն ու տաճարը: Նրանք գուցե նաև տեղյակ չլինեն, որ պաշարումները սկսվել են սուրբ տոների ժամանակ և ավարտվել սուրբ տոնի օրը, կամ որ պաշարման շրջանը եղել է երեքուկես տարի: Եթե նրանք չգիտեն այդ փաստերը, ապա քիչ հավանական է, որ նրանք տեսնեն, թե Հուլիոս Կեսարը նշանավորում է գազանի պատկերի փորձության ժամանակի սկիզբը՝ իր առավել կատարյալ ներկայացմամբ: «Կատարյալ ներկայացմամբ» ասելով՝ ես նկատի ունեմ դրա վերջնական կատարումը:

Նույն ժամանակահատվածը ներկայացված է 1888-ից մինչև Կիրակնօրյա օրենքը, և ապա դարձյալ՝ 9/11-ից մինչև Կիրակնօրյա օրենքը, սակայն մարգարեական այն ժամանակաշրջանի կատարյալ իրականացումը, որը վերաբերում է գազանի պատկերի հաստատմանը, ինչպես այն ներկայացված է Կոստանդին Մեծով՝ 313-ից մինչև 330 թվականների ժամանակահատվածում, սկսվում է 1989-ին՝ վախճանի ժամանակից ի վեր եղած ութերորդ նախագահի նախագահության ընթացքում:

Առաջին կիրակնօրյա օրենքից սկսած՝ շաբաթի և կիրակիի վերաբերյալ փորձության ժամանակահատվածը ծավալվում է այնպիսի մի ժամանակաշրջանում, որը ներկայացված է Անտիոքոսի յոթ տարիներով: Անտիոքոսի գծի յոթ տարիները, բազմապատկված Ներոնի գծի ինը տարիներով, հավասար են վաթսուներեքի, և մ.թ.ա. 63 թվականին Պոմպեոսը նվաճեց փառավոր երկիրը՝ ի կատարումն Դանիել տասնմեկերորդ գլխի տասնվեցերորդ համարի: Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ ինը թագավորներ կընդունեն Միացյալ Նահանգները որպես տասը թագավորներից գերագույն թագավոր, որոնք կհամաձայնեն իրենց թագավորությունը տալ Տյուրոսի պոռնիկին, որն ապա պետք է պոռնկություն անի երկրի բոլոր թագավորների հետ:

Տասը կույսերի առակի մարգարեական կառուցվածքին համահունչ՝ գազանի և սուտ մարգարեի ամուսնությունը կատարվեց 1989 թվականին, սակայն կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ ամուսնությունը վերջնականապես իրագործվում է: Այդ պատմության մի ֆրակտալը կենդանիների դատաստանի ժամանակաշրջանն է, որ սկսվեց 2001

թվականին՝ սեպտեմբերի 11-ին: Այդ պահից մինչև կիրակնօրյա օրենքը՝ գազանի պատկերի փորձության ժամանակը, որը նաև հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակն է, դատաստանը կատարվում է Աստծո ուխտի ժողովրդի և այն երկրի վրա, որտեղ նրանք բնակվել են՝ Աբրահամի ուխտի մարգարեության կատարմամբ: Այդ ժամանակաշրջանում դատվում է Լաոդիկիայի Յոթներորդ օրվա աղվենտիստական եկեղեցին, ապա դատվում են նրանք, ովքեր դավանում են, թե կույսեր են: Այսպիսով, բողոքական եղջյուրը դատվում է, և այն դատվում է այն ժամանակաշրջանում, երբ նախ Հանրապետական եղջյուրի Դեմոկրատական կուսակցությունն էր դատվում մինչև 2024 թվականը, երբ այժմ տեղի է ունենում հանրապետական եղջյուրի Հանրապետականների դատաստանը: Սահմանադրական կառավարությունն այն գազանն է, որ կրում է երկու եղջյուրները և դատվում է կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ:

1989 թվականից մինչև կիրակնօրյա օրենքը ներկայացված է մի ֆրակտալով՝ 9/11-ից մինչև կիրակնօրյա օրենքը, սակայն գազանի պատկերի հաստատման կատարյալ կատարումը գտնվում է այն ութերորդ նախագահի մեջ, որ յոթից է: Ներոնի տասնյոթ տարիները 9/11-ից մինչև կիրակնօրյա օրենքը եղած պատմության մի ֆրակտալն են: Անտիոքոսի տասնյոթ տարիները նույնն են: Ռեյգանի ամուսնությունն ու գաղտնի դաշինքը իր ավարտական ամբողջացմանն են հասնում բացահայտ դաշինքով՝ ութերորդ նախագահների պաշտոնավարման ընթացքում: Ալֆա և օմեգա ամուսնություններից առաջինը խորհրդանշվեց 2001 թվականին «Patriot Act»-ով, երբ անգլիական օրենքը փոխվեց հռոմեական օրենքի: Միլանի հրովարտակի ամուսնությունը նշում է գազանի պատկերի հաստատման կատարյալ կատարման սկիզբը: Դրա կառուցվածքը հիմնված է տասը կույսերի ամուսնության կառուցվածքի վրա և ներկայացնում է կեղծ ամուսնությունը, որ տեղի է ունենում ճշմարիտ ամուսնության ընթացքում:

Գազանի պատկերի փորձության ժամանակը ներկայացնում է այն «փորձությունը», որը մենք պետք է անցնենք, նախքան «կնքվելը»: Աստծո տունը նախ է դատվում, ապա՝ կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, դատվում են նրանք, ովքեր Աստծո տնից դուրս են: Վերջնական դատաստանի ժամանակահատվածը թե՛ Աստծո տան մեջ, և ապա՝ մեծ բազմության մեջ, սկսվում է առաջին կիրակնօրյա օրենքով: Միացյալ Նահանգներում կլինի առաջին կիրակնօրյա օրենքը, որը կնշանավորի գազանի պատկերի փորձության ժամանակահատվածի կատարյալ և վերջնական իրականացման սկիզբը, որը այնուհետև ավարտվում է այն կիրակնօրյա օրենքով, որը կատարում է Հայտնություն 13:11-ը: Այդ կիրակնօրյա օրենքը փառավոր երկրում վերջին կիրակնօրյա օրենքն է: Փառավոր երկրում վերջին կիրակնօրյա օրենքը աշխարհում առաջին կիրակնօրյա օրենքն է՝ նշանավորելով գազանի պատկերի փորձության ժամանակը աշխարհի համար: Աշխարհի փորձության ժամանակը սկսվում է Միացյալ Նահանգներում հաստատվող կիրակնօրյա օրենքով՝ տասներեքերորդ գլխի տասնմեկերորդ համարում: Երբ Միացյալ Նահանգները մոտալուտ կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ «խոսում» է որպես վիշապ, այդ գլխի տասներկուերորդ և հաջորդ համարները ներկայացնում են աշխարհի գազանի պատկերի փորձության ժամանակը:

Այդ պատճառով կարևոր է տեսնել Ներոնի երկուհարյուր հիսնամյա մարգարեությունը, որն ավարտվում է 313 թվականի հրովարտակից սկսվող տասնյոթ տարիներով, որոնց հաջորդում է առաջին կիրակնօրյա օրենքը՝ 321 թվականին, ապա՝ արևելքի և արևմուտքի բաժանումը՝ 330 թվականին: Ներոնի գծի երեք քայլերը վերաբերում են հալածանքին, քանի որ Ներոնը հալածանքի խորհրդանիշն է, իսկ 250-ամյա ժամանակահատվածը ներկայացնում է Զմյուռնիայի եկեղեցին, որն ավարտվեց 313 թվականին, երբ եկավ փոխգլխման եկեղեցին: Երրորդ քայլը նշանավորում է մի թագավորության ավարտը, ուստի, երբ դա կիրառվում է Միացյալ Նահանգների վրա, այն ներկայացնում է կիրակնօրյա օրենքը և անցումը վեցերորդ թագավորությունից դեպի յոթերորդ և ութերորդ թագավորությունները: Իսկ երբ կիրառվում է աշխարհի վրա, երրորդ նշաքարը մարդկային փորձաշրջանի փակումն է, որը նախատիպավորվեց Միացյալ Նահանգների համար փորձաշրջանի փակմամբ՝ գազանի պատկերի աշխարհի փորձության շրջանի սկզբում:

Ահա թե ինչու Օգոստոս Կեսարը՝ այն չորս հռոմեական կառավարիչներից երրորդը, որոնք առաջնորդում են դեպի Կիրակնօրյա օրենքը, որը ներկայացված է խաչով, ինչպես նշված է քսաներկուերորդ համարում, կարող է ներկայացնել խաչը, թեև նրան պիտի հաջորդի Տիբերիոսը, որը նույնպես ներկայացնում է խաչը: Գազանի պատկերի փորձության ժամանակահատվածը երկակի փորձություն է, որն առաջինը փորձում է երկիրը, ապա՝ ծովը: Երկիրը Միացյալ Նահանգներն է, իսկ ծովը՝ աշխարհը:

Գազանի պատկերի փորձության ժամանակաշրջանը առաջ է բերում նշանների կրկնապատկում, որտեղ երկրորդ ժամանակաշրջանի ալֆան միաժամանակ առաջին ժամանակաշրջանի օմեգան է: 321 թվականը մարգարեական պատմության առաջին կիրակնօրյա օրենքն էր, և գազանի պատկերի փորձության ժամանակը բնորոշող տասնյոթ տարիների մեջ 321 թվականը Միացյալ Նահանգներում առաջին կիրակնօրյա օրենքն է, որը տանում է դեպի գազանի պատկերի փորձության ժամանակաշրջանի օմեգա կիրակնօրյա օրենքը փառավոր երկրում: Սակայն 321 թվականը նաև աշխարհի համար առաջին կիրակնօրյա օրենքն է, ուստի 321 թվականը նշում է գազանի պատկերի փորձության ժամանակաշրջանի թե՛ սկզբի, թե՛ ավարտի միջին կետը: 313 թվականը սկիզբն է, և սկիզբը հրովարտակ է, որը կերպարապես ներկայացնում է կիրակնօրյա օրենքը: Ներոնի տասնյոթ տարիները բնորոշում են կիրակնօրյա օրենքների սաստկացող մի ժամանակաշրջան՝ մինչև մարդկային փորձության ժամկետի փակվելը:

Հրամանագիրը նախատիպում է առաջին կիրակնօրյա օրենքը, որը տանում է փորձաշրջանի փակմանը: Պոմպեոսը տասնվեցերորդ խոսքում գրավեց Հուդան՝ նախատիպելով կիրակնօրյա օրենքը, իսկ Հուլիոս Կեսարը կազմավորեց առաջին եռապետությունը, և թեև այն ոչ պաշտոնական եռակի միություն էր, պատմաբանները nevertheless այն նշում են որպես առաջինը: Հուլիոս Կեսարի՝ կիրակնօրյա օրենքի եռակի միության նախատիպումը, նախատիպում էր Օգոստոս Կեսարի պաշտոնական եռապետությունը, որին խաչի ժամանակ հետևեց Տիբերիոսը: Հռոմեական բոլոր չորս կառավարիչները նախատիպում են կիրակնօրյա օրենքը, ինչպես նաև Ներոնի

տասնյոթ տարիների բոլոր երեք քայլերը:

Պոմպեոսը համապատասխանում է 1989-ին, Հուլիոսը՝ տասնմեկերորդ համարին, Օգոստոսը՝ տասնհինգերորդ համարին, իսկ Տիբերիոսը՝ տասնվեցերորդ համարին: Համարներում Հուլիոսի պատմությունը ներառում է նրա ներխուժումը Եգիպտոս և Կլեոպատրա: Պատմությունը կրկնվում է Մարկոս Անտոնիոսի կողմից: Մարկոս Անտոնիոսը Հուլիոս Կեսարի գլխավոր գորավարն էր այն ժամանակ, երբ Հուլիոսը սպանվեց քսաներեք դանակահարության վերքերով: Քսաներեքը ներկայացնում է կիրակնօրյա օրենքը, և Հուլիոսի մահը 23 վերքերով մի թագավորություն է, որ ավարտվում է կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ: Այնուհետև Մարկոս Անտոնիոսը, Օգոստոս Կեսարը և Մարկոս Լեպիդոսը կազմեցին առաջին պաշտոնական եռապետությունը՝ նրա մահը վրեժխնդիր լինելու համար: Այդ եռակի իշխանություններից մեկը՝ Մարկոս Անտոնիոսը, պիտի կրկներ Հուլիոսի հանդիպումը Եգիպտոսի և Կլեոպատրայի հետ:

Անկախ նրանից՝ Հուլիոսը թե Մարկոս Անտոնիոսը, երկուսն էլ Հռոմի խորհրդանիշներն են, իսկ Կլեոպատրան Եգիպտոսի և Հունաստանի խորհրդանիշն էր: Նա ներկայացնում էր հունական իշխանությունը Եգիպտոսում, և երկուսն էլ վիշապի խորհրդանիշներ էին, մինչդեռ Հուլիոսը և Մարկոս Անտոնիոսը գազանի խորհրդանիշներ են: Որպես այդ հարաբերության մեջ գտնվող կին՝ Կլեոպատրան եկեղեցին էր, և այդպիսով Հուլիոսն ու Մարկոս Անտոնիոսը՝ պետությունը: Կլեոպատրան ներկայացնում է մի կնոջ, որ երկու անգամ բաժանվում է իր արքայական հռոմեացի սիրելիներից՝ նախ 1798 թվականին, ապա փորձաշրջանի փակման ժամանակ, երբ նա հասնում է իր վախճանին, և ոչ ոք չկա նրան օգնելու: Նրա վերջնական կործանումը տեղի է ունենում Ակտիումի ճակատամարտում՝ մ.թ.ա. 31 թվականին: Ակտիումի ճակատամարտում հաղթողը Օգոստոս Կեսարն էր, ուստի տեսնում ենք, որ Պոմպեոսը մահացավ Եգիպտոսում, Հուլիոսը Եգիպտոսում հանդիպեց Կլեոպատրային, ինչը կրկնվեց Մարկոս Անտոնիոսի պատմության մեջ, իսկ հետո Օգոստոս Կեսարը Ակտիումում վերջ դրեց այդ հարաբերությանը: Ակտիումը նույնականացնում է կիրակնօրյա օրենքը, որովհետև հենց Ակտիումի ճակատամարտում Հռոմի համար վերացվեց երրորդ խոչընդոտը, և կայսերական հեթանոսական Հռոմը սկսեց իշխել երեք հարյուր վաթսուն տարի՝ Դանիել 11:24-ի կատարման մեջ:

Պոմպեոսը վերցրեց առաջին երկու խոչընդոտները, իսկ Օգոստոսը՝ երրորդը:

Եվ նրանցից մեկից դուրս եկավ մի փոքր եղջյուր, որը չափազանց մեծացավ դեպի հարավ, դեպի արևելք և դեպի գեղեցիկ երկիրը: Դանիել 8:9:

Պոմպեոսը 1989 թվականն է՝ երեք քաղաքական ուժերից առաջին ուղենիշը, որոնք պետք է հաղթահարվեն ժամանակակից Հռոմի կողմից, երբ նրա մահաբեր վերքը բժշկվում է: Խորհրդային Միությունը, ապա՝ Միացյալ Նահանգները, և նաև Միավորված ազգերի կազմակերպությունը Դանիել տասնմեկերորդ գլխի քառասունմեկերորդ համարում: Պապական իշխանության պատերազմը քաղաքական

և կրոնական է, և մարգարեաբար Միացյալ Նահանգների կրոնական իշխանությունը նվաճվեց, երբ իրականացավ Ռեյգանի և Հովհաննես Պողոս Բ պապի գաղտնի դաշինքը: Պապականության թիրախը ներառում է երեք քաղաքական խոչընդոտ և երեք կրոնական ուժ: 1989 թվականին երեք քաղաքական ուժերից մեկը վերացվեց, բողոքականությունը՝ որպես մի իրական բառ, որ նշանակում է բողոքել Հռոմի դեմ, նույն ժամանակաշրջանում նույնպես վերացվեց Միացյալ Նահանգների նախագահի կողմից: Երեք քաղաքական ուժերն են Խորհրդային Միությունը, Միացյալ Նահանգները և Միավորված ազգերի կազմակերպությունը, իսկ կրոնական թիրախներն են բողոքականությունը՝ վիշապի տարբեր կրոնների հետ միասին, որոնք բոլորը համարվում են հոգևորապաշտություն: Այն երեք կրոնները, որոնք աշխարհը տանում են դեպի Արմազեդոն, են ուխտադրուժ բողոքականությունը, կաթոլիկությունը և հոգևորապաշտությունը. և պապական իշխանության ներքին պայքարները՝ իրենց եկեղեցու ներսում պահպանողական և ազատական գաղափարախոսության միջև, ինչպես նաև ուղղափառ կաթոլիկության պառակտումները, կրոնական խոչընդոտ են, իսկ կաթոլիկության համար հաղթահարելու մյուս երկու կրոնական խոչընդոտներն են ուխտադրուժ բողոքականությունը և հոգևորապաշտությունը: Բողոքականությունը վերացվեց 1989 թվականին:

Եթե կաթոլիկության ներքին պայքարները, ինչպես ներկայացված են Ֆաթիմայի ուղերձներից բխող զանազան կաթոլիկ մարգարեություններում, տարանջատվեն իր իսկ կրոնից դուրս գտնվող կրոնական ուժերին հաղթահարելու նրա ջանքերից, ապա բողոքականության նկատմամբ նրա ալֆա հաղթանակը Ռեյգանի գաղտնի դաշինքն էր, իսկ նրա օմեգա հաղթանակը՝ 2025 թվականի բաց դաշինքը: Նրա պայքարները ուղղափառ եկեղեցիների հետ նույնպես ներկայացված են՝ 1989 թվականի սկզբնական հաղթանակից մինչև Փանիումի վերջնական հաղթանակը:

Պոմպեոսը համապատասխանում է 1989 թվականին, և նրա երկու հաղթանակները «արևելքի և գեղեցիկ երկրի» նկատմամբ, ինչպես Դանիելը դրանք բնորոշում է ութերորդ գլխի իններորդ համարում, ներկայացնում են պապականության հոգևոր և քաղաքական հաղթանակը նախկին Խորհրդային Միության նկատմամբ, և դրան ուղեկցող հոգևոր հաղթանակը դավանյալ բողոքականության փառավոր երկրի նկատմամբ: Հուլիոս Կեսարը պատրաստվում է պարտվել Ռաֆիայում, ինչպես պարտվեց Անտիոքոս Գ-ն, և ինչպես կպարտվի Զելենսկին: Հուլիոսը տասնյոթից մինչև տասնինը համարների առարկան է, ապա Օգոստոս Կեսարը ելնում է որպես հարկեր հավաքողը: Տիբերիոս Կեսարը թագավորում է խաչի ժամանակ, ուստի Տիբերիոսը տասնվեցերորդ համարի կիրակնօրյա օրենքն է:

Սա Օգոստոսին համապատասխանեցնում է տասնհինգերորդ համարի Պանիումին, իսկ տասնմեկերորդ համարի Ռաֆիայի պատերազմը՝ Հուլիոսին: Պանիումի պատերազմը երրորդ համաշխարհային պատերազմն է, որը սկսվում է տասնվեցերորդ համարի կիրակնօրյա օրենքից անմիջապես առաջ, սակայն ապա վերափոխվում է Ակտիումի պատերազմի: Պանիումը ցամաքային պատերազմն էր (Միացյալ Նահանգները), իսկ Ակտիումը՝ ծովային պատերազմը (աշխարհը): Օգոստոսը

Պանիումում ներկայացված է հռոմեացի չորս կառավարիչների շարքում, իսկ Ակտիումում նա եղել է փաստացի առաջնորդը: Պանիումում Անտիոքոսը գործ ուներ Եգիպտոսի հետ, որը դաշնակից էր Հռոմին, իսկ Ակտիումում Օգոստոսը գործ ուներ Եգիպտոսի (Կլեոպատրա) հետ, որը դաշնակից էր Հռոմին (Մարկոս Անտոնիոս): Սա նշանակում է, որ Պոմպեոսը ներկայացնում է քառասուններորդ համարը մինչև 1989 թվականը, իսկ Տիբերիասը ներկայացնում է քառասունմեկերորդ համարի կիրակնօրյա օրենքը: Հուլիոս Կեսարը հասավ 2014 թվականին, երբ սկսվեց ուկրաինական պատերազմը, ինչպես որ նախապատկերված էր մ.թ.ա. 217 թվականի Ռաֆիայի պատերազմով:

Սա ցույց է տալիս, որ տասնյոթից մինչև քսաներկու համարները սկսվում են 1989 թվականին և ավարտվում կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, ուստի դրանք այն պատմությունն են, որը համապատասխանում է քառասուններորդ համարի «թաքնված պատմությանը»: Մակաբայեցիների մարգարեական գիծը նույնպես համընկնում է հենց նույն «թաքնված պատմության» հետ: Հռոմեական իշխանավորների գիծը մատնանշում է արդի Հռոմը՝ Հայտնություն տասնվեցի գագանին, իսկ Մակաբայեցու գիծը նկարագրում է փառավոր երկիրը՝ Հայտնություն տասնվեցի սուտ մարգարեին: Երեք պատերազմների գիծը մատնանշում է հարավի թագավորի նկատմամբ հաղթանակը՝ Հայտնություն տասնվեցի վիշապին:

Այդ երեք գծերը ներկայացնում են այն երեք գործությունները, որոնք աշխարհը առաջնորդում են դեպի Արմազեդոն, և դրանք քառասուններորդ համարում ներկայացված են որպես հարավի թագավորը՝ վիշապը, հյուսիսի թագավորը՝ գագանը, իսկ կառքերը, ձիավորները և նավերը՝ սուտ մարգարեն: Տասից մինչև քսաներեք համարների այդ երեք գծերը ներկայացնում են այն երեք գործությունները, որոնք առկա են քառասուններորդ համարի ծածուկ պատմության մեջ, և որոնք ոչ ավելին են, ոչ պակաս, քան քառասուններորդ համարի բաց պատմության մեջ ներկայացված երեք թեմաների շարունակական պատկերումը:

Առաջին համար

Մեկից մինչև չորրորդ համարները «վերջի ժամանակը» նույնացնում են 1989 թվականին, ինչպես նաև այդ մեկնակետից սկսվող Միացյալ Նահանգների ութ նախագահներին՝ ավարտվելով վերջին և անհամեմատ ավելի հարուստ ութերորդ նախագահով: Չորրորդ համարում այդ թագավորը դառնում է աշխարհի թագավորը, ինչպես ներկայացված է Ալեքսանդր Մակեդոնացու, Աքաբ թագավորի, Հայտնության տասնյոթերորդ գլխի տասը թագավորների, Սադոմ ութսուներեքի տասը ցեղերի և Ծննդոց 15:18–21-ում Աբրամի հետ Աստծո ուխտի հենց առաջին քայլում՝ որպես աշխարհի խորհրդանիշ ներկայացված տասը ազգերի միջոցով:

Մեկից չորս համարները ներկայացնում են 1989 թվականից մինչև քառասունմեկերորդ համարում ներկայացված կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ տեղի ունեցող եռակի միության պատմությունը, և ուստի համընկնում են չորս հռոմեական իշխանավորների, Մակաբայեցիների գծի, ինչպես նաև տասից տասնհինգ համարներում նկարագրված

երեք պատերազմների հետ, որոնք միասին կազմում են քառասուներորդ համարի թաքնված պատմությունը:

Հինգերորդից իններորդ համարները ներկայացնում են մի մարգարեական գիծ, որը կատարյալ կերպով ներկայացնում է 538-ից մինչև 1798 թվականների պատմությունը և տալիս է պատմական ու մարգարեական այն տրամաբանությունը, որով կարելի է հասկանալ քառասուներորդ համարում ներկայացված վախճանի ժամանակի նշանակությունը: Այդ տրամաբանությունը բացատրում է տասներորդ համարը որպես հինգերորդից իններորդ համարներում ներկայացված պատմության հատուցում, և դրանով իսկ սահմանում է 1989 թվականի տրամաբանությունը: Սա նշանակում է, որ Դանիել տասնմեկերորդ գլխի առաջինից մինչև քսաներեքերորդ համարները ներկայացնում են հինգ մարգարեական գծեր, որոնք համընկնում են քառասուներորդ համարի ծածուկ պատմության հետ: Առաջին չորս համարները վերաբերում են Թրամփին՝ ութերորդ նախագահին, որ յոթից է, և որին վիճակված է լինել Հայտնություն տասնյոթերորդ գլխի յոթերորդ թագավորության մեջ տասը թագավորների թագավորը:

Հինգերորդից մինչև տասներորդ համարները նույնացնում են 1798 թվականը հասնող և ապա մինչև 1989 թվականն ընթացող պատմությունը, որը քառասուներորդ համարի պատմությունն է: Տասներորդից մինչև տասնհինգերորդ համարները նույնացնում են երեք միջնորդական պատերազմների մի պատմություն, որը սկսվում է 1989 թվականին, իսկ երկրորդը սկսվում է 2014 թվականին, ապա 2015 թվականին ելավ ամենահարուստ նախագահը: Այդ ամենահարուստ նախագահը սպանվեց 2020 թվականին, իսկ 2022 թվականին Ռաֆիայի պատերազմը սրվեց, և ապա ամենահարուստ նախագահը վերադարձավ 2024 թվականին, իսկ 2025 թվականին գազանի գլուխը և գազանի պատկերի գլուխը երկուսն էլ պաշտոնապես ստանձնեցին իրենց պաշտոնը:

Մենք այս նյութերի շարադրանքը կշարունակենք հաջորդ հոդվածում: